

Нѣкой челоуѣкъ, като искаше дѣца-та си да сж не лѣнивы. Каза имъ : да знайте ! чи въ лозіе-то съмъ заровилъ единъ кюпъ съ пары, който по дълбоко копае лозіе-то, той ще намѣри пары-тѣ : спорѣдъ тѣя думы, начнахъ да го работятъ добрѣ, и лозіе-то захвана да ражда по много отъ колко-то раждаше, щото и трудолюбиви-тѣ сынове се обогатихъ. — Сыне ! пій водъ отъ источника си (Прит. 15, 17.) сирѣчь, храни се отъ труда си. Пази се отъ сыромашество ; защо вързани сж на сыромаха и крака-та, и ржцѣ-тѣ, и езика. Бѣгай отъ троеглавна-та змія, сирѣчь, отъ сребролюбіе-то отъ лакомството и отъ лихонмство-то. Колко-то злато-то е много, толко по голѣмо смущеніе златолюбцу принося !

И.

Иже хоцетъ благочестно жити, гонимъ будетъ, дума Апост. Пав. (2. Тим. 3, 12.) Неможе лоза да роди, ако се не пореже ; Неможе гроздіе вино да пусне, ако се не притисне. Неможе Христіенинъ да се познае добъръ ли е, ако непретърпи много напасти. Неможе жито да стане на брашно, ако се не смеле. Неможе Царъ да познае вѣрны-тѣ си войны и Генерали безъ бой, и кръвопролитія. Неможе доброто да се познае безъ злото. — Брате, бжди готовъ ! да претърпѣшъ сяко зло, ако искашъ да